

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/276/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114222978
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2114222978.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava 26, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO 47 233 516, Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanej: O. U., narodená XX. X. XXXX, bytom E. XXX, toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou D. U., zamestnankyňou tunajšieho súdu, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7. Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 608,08 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamieťa.

II. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

III. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 96,11 eur ako náhradu trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 4. 9. 2014 domáha voči žalovanej zaplatenia 608,08 eur, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 608,08 eur od 25. 3. 2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Návrh žalobca odôvodnil v spojení s podaním doručeným súdu dňa 2. 4. 2015 tým, že dňa 18. 2. 2010 uzavrel so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100028280, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 663,88 eur. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 30 splátkach po 40,56 eur mesačne. So žalovanou sa dohodli na odklade splátok č. 9, 10, 11 a tieto sa žalovaná zaviazala splatiť ako splátky č. 31, 32, 33. Neskôr žalovaná požiadala o ďalší odklad splátok, preto uzavreli dodatok k zmluve, v ktorom sa dohodli na odklade splátok č. 20,21. Uvedené splátky sa žalovaná zaviazala zaplatiť ako splátky č. 34, 35, 36, 37. Za odklad splatnosti splátok sa žalovaná zaviazala zaplatiť zmluvnú odmenu vo výške 81,12 eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1. Do okamžitej splatnosti úveru zaplatila sumu 649,84 eur. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky č. 22 viac ako tri mesiace. Žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 OZ, t. j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná mala uhradiť sumu 608,08 eur dňa 25. 3. 2012, túto uhradila vo výške 40 eur. Žalovaná suma pozostáva z čiastočne neuhradenej splátky č. 22, ktorá bola uhradená vo výške 40,24 eur a splátok č. 23 až 37, ktorých súčet je vo výške 567,84 eur. Splátka úveru 40,56 eur sa skladá z časti istiny 20,74 eur, časti úroku 19,82 eur. Splatnosť splátky bola dohodnutá vždy k 19. dňu v mesiaci.

Dňa 30. 12. 2014 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane žalovaných.

Vedľajší účastník navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť v zmysle podania zo dňa 5. 6. 2015. Poukázal na to, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 597,06 eur, ale žalovaná zaplatila sumu 689,84 eur nemá žalobca s poukazom na § 3 ods. 1 a zákona č. 53 OZ nárok na zaplatenie žiadnej sumy. Ďalej poukázal na výšku ročnej úrokovej sadzby revolvingu prevyšujúcej 30 %, ktorá sa prieči dobrým mravom.

Uznesením č. k. 8C/276/2014-50 zo dňa 7. 9. 2015 súd ustanovil žalovanej opatrovníčku na toto konanie.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor), pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa najmä s návrhom zo dňa 9. 12. 2013, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 5. 6. 2015 a zo dňa 16. 9. 2015, Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 18. 2. 2010, Dodatkom k zmluve o revolvingovej pôžičke zo dňa 3. 11. 2011, oznámením veriteľa zo dňa 18. 2. 2010, kartou klienta na č.l. 13, s obsahom celého spisového materiálu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z pripojenej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100028280 vyplýva, že žalobca je v nej uvedený ako veriteľ, ako dlžník je tam uvedená žalovaná. V časti tejto zmluvy - údajov požadovanom revolvingovom úvere v Eur (vyplňte) uvádza, že dlžník žiada veriteľa o poskytnutie úveru (úverový limit) vo výške 66,88 eur. Splatnosť úveru 30/19, mesačná splátka 40,56 eur, zmluvná odmena 553,01 eur, predpokladaná RPMN za úver 68,79 %, ročná úroková sadzba 68,79 %, priemerná RPMN 48,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu 328,55 eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 401,58 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 58,68 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,52 %. Zmluva bola žalovanou ako dlžníkom podpísaná dňa 16. 2. 2010, zo strany žalobcu ako veriteľa a dodávateľa bola podpísaná dňa 18. 2. 2010 tak to vyplýva zo zmluvy.

Na karte klienta sa nachádza splátkový kalendár, z ktorého vyplýva rozpis splátok. Z karty súd zistil, že žalovanej bola dňa 18. 2. 2010 vyplatená čiastka 597,06 eur a žalovaná zaplatila sumu 689,84 eur.

Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100028280 z 18. 2. 2010 vyplýva v časti 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte), poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 663,88 eur/20 000 Sk, splatnosť úveru 30/19, mesačná splátka 40,56 eur, zmluvná odmena 553,01 eur, RPMN za úver 68,89 %, ročná úroková sadzba 68,79 %, priemerná RPMN 48,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu 328,55 eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 401,58 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 55,30 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,52 %. Na základe uvedeného vyplýva, že RPMN za úver bola stanovená v žiadosti 68,79 % v schválení 68,89 %. Zmluva neobsahuje splátkový kalendár, rozpis jednotlivých splátok, resp. koľko sa zarátava na istinu, úroky, či poplatky pri jednotlivých mesačnej splátke, neobsahuje ani rozpis poplatkov žalobcu za poskytnutie úveru.

Zmluva o úvere, ktorá je predmetom konania, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahujú zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ) a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) o spotrebiteľských zmluvách. Jedná sa o spotrebiteľský vzťah, ktorý bol uzavretý medzi dodávateľom (žalobcom), ktorý ako je všeobecne známe a dostupné aj z údajov v obchodnom registri, konal v rámci predmetu svojej činnosti a žalovaným ako fyzickou osobou občanom, na svoje súkromné účely. Opak preukázaný nebol. S účinnosťou od 25. 11. 2004 zaviedla novela zákona o ochrane spotrebiteľa, do jeho úpravy ustanovenie § 23a, v zmysle ktorého sa za spotrebiteľské zmluvy považujú i zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskom zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, ods. 3 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné, ods. 6 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy, ods. 8 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, ods. 9 neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľských úveroch odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 11 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy ak je zmluva o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ustanovením odseku 10 v tom, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru prevyšuje výšku ustanovenú nariadením vlády vydaným podľa odseku 10, je neplatná v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto ustanoveniu, ak sa ten, kto je takouto zmluvou dotknutý, neplatnosti dovoľá.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú

percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. : Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe

skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ust. § 2 ods. 2 písm. i) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku mesačnej splátky.

Zmluva taktiež neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 2 ods. 2 písm. g) citovaného zákona a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj o splatnosti prvej splátky, počte splátok. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi.

Priamo v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, keď v žiadosti je uvedená výška RPMN 68,79 %, avšak v časti 6. Zmluvy - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, je uvedená výška RPMN 68,89 %, preto má súd za to, že nedošlo k dohode o výške RPMN a teda zmluva neobsahuje údaj o RPMN.

Vzhľadom na uvedené súd posúdil predmetnú zmluvu a považoval poskytnutý úver v zmysle ustanovia § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Súd dospel k záveru, že aj v prípade bezúročnosti a úveru bez poplatkov by sa žalobca nemohol domáhať zaplata sumy žiadnej dlžnej sumy od žalovanej, nakoľko z karty klienta vyplýva, že žalobca vyplatil žalovanej 597,06 eur, hoci podľa zmluvy mal byť žalovanej poskytnutý úver vo výške 663,88 eur a žalovaná zaplatila sumu 689,84 eur t. j. vyššiu sumu aká jej bola zo strany žalobcu skutočne poskytnutá. Súčasťou sumy 663,88 eur bola suma 66,82 eur uvedená v čl. 8 bod 8.1 zmluvy. Podľa uvedeného článku zmluvy (nie samostatného návrhu na uzavretie zmluvy podľa bodu 5 a 6) mala byť predmetom dohoda o poskytnutí služieb spočívajúca v záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek úveru resp. revolvingu a z toho vyplývajúci záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 66,82 eur za poskytnutie služby za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 36,45 eur. Uvedené zmluvné dojednanie, na základe, ktorého dlžník požiadal o možnosť odkladu splátok v súhrnej výške splátok 121,68 eur, vo vzťahu ku ktorej zaplatil odplatu 103,27 eur, považuje za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Zo skutkových zistení, ktoré z vykonaného dokazovania vyplýva, že v danej právnej veci si účastníci konania dojednali v zmluve o revolvingovom úvere za poskytnutie úveru 663,88 eur zmluvnú odmenu, keď celkom mala žalovaná zaplatiť sumu 1216,80 eur (30 x 40,56 eur). Uvedená zmluvná odmena - úroky tak predstavuje 83 % zo sumy úveru. Pri zohľadnení doby splatnosti úveru (3 roky) predstavujú dojednané ročné úroky z úveru viac ako 33 %. Dojednanie výšky úrokov, i napriek tomu, že je prejavom zmluvnej voľnosti účastníkov zmluvy, sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Aj keď Občiansky zákonník neobsahuje legálnu definíciu pojmu dobré mravy, právne teória a ustálená súdna prax pod pojmom dobré mravy rozumie pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní. Dojednanie úrokov z úveru pre občana - fyzickú osobu v miere viac 33 % ročne, ktorá miera významne prevyšuje priemernú mieru úrokov 12,71 % ročne z nových úverov poskytovaných v danom období obchodnými bankami obyvateľstvu so začiatočnou dobou fixácie 1 až 5 rokov (tento poznatok si súd nemusel získavať dopĺňaním dokazovania vyžadujúcim si prejednanie veci na pojednávaní, pretože tu šlo o skutočnosť známu súdom všeobecne a teda i tunajšiemu z jeho rozhodovacej činnosti, tzv. notorieta s nepotrebnosťou jej dokazovania podľa § 121 O. s. p.) porušuje podľa súdu uvedené pravidlá morálneho charakteru, teda je v rozpore s dobrými mravmi. V dôsledku toho je dojednanie o zmluvnej odmene za úver v zmluve účastníkov neplatné

a žalovaná mala za povinnosť splatiť žalobcovi len sumu skutočne čerpanej istiny úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené, že žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 689,84 eur teda viac ako jej žalobca poskytol vo výške 597,06 eur, súd považoval návrh za nedôvodný a návrh zamietol spolu s príslušenstvom.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Vzhľadom na to, že súd zamietol návrh v časti žalovanej sumy, zamietol súd aj návrh v časti požadovaného úroku z omeškania, preto neposudzoval z dôvodu hospodárnosti ani dôvodnosť výšky úroku z omeškania ani deň vzniku z omeškania.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní celkom úspešná nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si žiadnu neuplatnila a ani zo spisového materiálu jej žiadna náhrada trov konania nevznikla.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ustanovenia § 24 Občianskeho súdneho poriadku účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešnej žalovanej, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania v sume 96,11 eura.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania, v zákonnej lehote predložené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, a uznal ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 2 úkony právnej služby á 39,84 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia zo dňa 2. 9. 2014, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 5. 6. 2015, podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.;

- režijný paušál pri úkonoch právnej služby: 1 x á 8,04 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.; teda celkom trovy právneho zastúpenia vo výške 96,11 eura, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd nepriznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu za úkon vyjadrenie zo dňa 16. 9. 2015, ktorý nepovažoval za účelný, nakoľko argumentácia v ňom uvedená je už obsahom podania zo dňa 5. 6. 2015, a účelom právneho zastúpenia nie je navyšovanie trov právneho zastúpenia za úkony, ktoré nie sú účelné.

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval žalovanú a vystupoval na strane úspešnej žalovanej, ktorej právo na náhradu trov konania vzniklo. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za účelne vynaložené trovy v zmysle vyššie uvedeného, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, § 24 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 ÚSR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv žalovanej, a síce prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 5. 6. 2015 s argumentáciou vzťahujúcou sa na prejednávaný prípad.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.